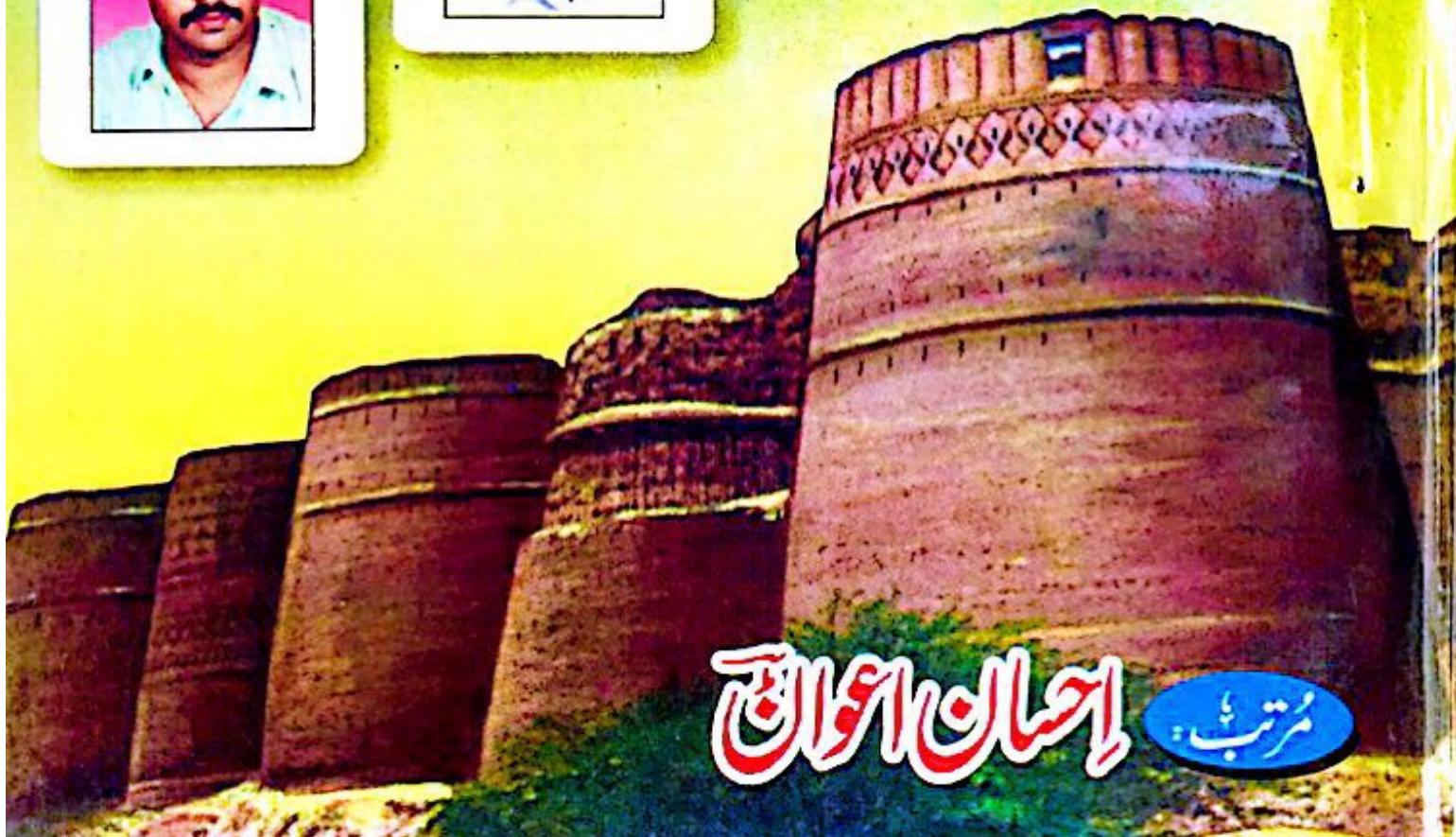
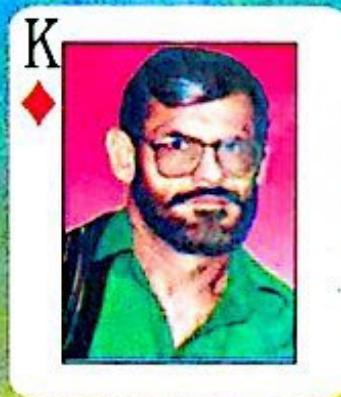
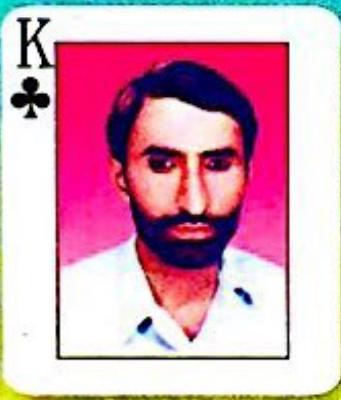
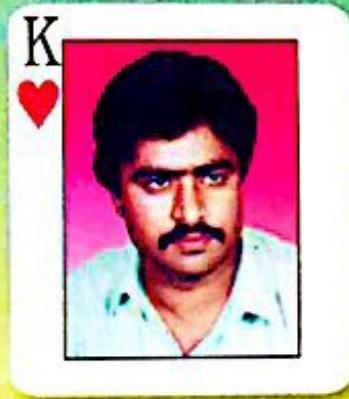

احماد طارق، شاکر شجاعی عبادی، مصطفی خاکم قلابان اللہ رضا
و نے منتخب بڑو افسوسیاں دا کجھو

ڈوچکے دے بادشاہ

PART

1

احماد اعوالیٰ
مترتب:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رَحْمَانِ طَارِقٍ مُصْطَفِيٍّ خَادِمٍ شَاكِرٍ شَجَاعِيٍّ أَمَانٍ الْمَدَارِمِ
رَحْمَانِ دَوْهِرِيٍّ دَاجِمَوْعَةٍ

ڈوہری پاک ادشاہ

ترتیب و پیشکش

احسان اعوان

0302.7642151

0345.8711418

جهوک پپلشرز

اہتمام اشاعت : ظہور احمد دھریجہ
ترتیب و ترتیل : احسان احمد اعوان

صالطہ :

پہلا ایڈیشن : یکم جنوری ۲۰۰۰ء

چاپخانہ : جھوک پرنٹرز ملتان

ناشر : جھوک پرنٹرز ملتان

قیمت : ۳۰ روپے

چار درویش

ڈوہرہ سرائیکی زبان دی خوبصورت تے مقبول ترین صنف ہے، ویب پچ
ڈھیر سارے شاعر ہوں سو ہنے ڈوہرے تخلیق کریں گے دن۔ ہر شاعر آپنے
انداز دا بادشاہ ہے، پر ڈوہرے دے بادشاہ "انہاں ڈوہرے دے چار قتادا در
شاعریں دے ڈوہریں تے مشتمل ہے جیڑھ آپنے آپنے نویکلے انداز دی وجہ
توں آپنے ہم عمر شعر ا توں وکھرے نظر آندن۔

"ڈوہرے دے بادشاہ" — احمد خان طارق، مصطفیٰ خادم، امان اللہ ارشد
تے شاکر شجاع آبادی دے ڈوہریں تے مشتمل ہے۔ اے چارے شاعرِ واقعی ڈوہرے
دے بادشاہ ہن۔

امحمد خان طارق دے ڈوہرے کوں جیکر ہیٹ دی لغت آکھوں تاں غلط نہ
ہوئی، طارق دے ڈوہرے آپنے دسیب تے ثقاوت نال گھنڈھیئے ہوئے ہوند، طارق آپنے
لکھردا محافظہ ہو دن دی وجہ توں ڈوہرے دا بادشاہ ہے، مصطفیٰ خادم آپنے ڈوہرے پچ
جدید محاورے، استعارے تے تشبیہاں دے خوبصورت استعمال دی وجہ توں ڈوہرے دا
بادشاہ ہے۔ امان اللہ ارشد جدید تخلیقات کوں ڈوہرے پچ استعمال کرن تے نویں نویں موضوعاتے
ڈوہرہ لکھن ڈی وجہ توں ڈوہرے دا بادشاہ ہے۔ شاکر شجاع آبادی تاں اوٹویں دی بادشاہ تھیا۔
اسے چارے شاعر چنگے شاعر ہو دن دے نال ہوں چنگے انسان دی ہن۔

رب کائنات انہاں ملنگ مزاج تے درویش صفت انساناں کوں آپنی امان پچ رکھئے
(اممین)

صلام جیلانی دھری یحیی

طارق

اُنھی سینگی جاگ سیانٹھی نہ اتنی بُند ر پیاری کر
 پی سارا گھر خیلان تھیا کوئی تھاں دھوا نگن ہماری کر
 مِن سرد و پھر خمار کوں سٹ بیکار نہ تھی کوئی کاری کر
 اجھو طارق کالی رات آیو وٹ ڈلوا چوڑ ستاری کر

شاکر

تیڈی ہال وی میں تیڈی نہ وی میں اقرار وی میں انکار وی میں
 تیڈا پیار محبت نال میڈے ، تیڈی لفڑت دا ظہار وی میں
 تیڈا یاں نعمتاں دا حقدار وی میں تیڈی کا وڑ دا کردار وی میں
 ہے شاکر گالوں عجیب ہیں تیڈا غیر وی میں تیڈا یار وی میں

خادم

کیا عرض کروں کیا پندے ہیں بھلا پنسوں کیا اسال پندھ کرنے
 تیڈے رُخِ الور دے وانگ سخنی ہے گال صفا اسال پندھ کرنے
 نہ حال پرستی گھن کوئی نہ رات۔ ٹکا اسال پندھ کرنے
 ساڈا پندھ ہے خادم پیری داساکوں پر چما اسال پندھ کرنے

ارشاد

سین کرم کیتا ہی وس پی ہے اج کل کائنات فقیریں دی
 نتاں رل دیں کتھہ ہاؤ بخی تھیندا اتے کتھکے رات فقیریں دی
 احسان تیڈے لزو ہی پچھہ پیٹھا کڈی ذات ذمات فقیریں دی
 ڈنی درتے رہن ڈی جاہ ارشاد نتاں کتھا اوقات فقیریں دی

طارق

اساں کاھیں پڑھ پڑھ انج بھی گبیوں خل کہیں دے کوں نماز پڑھوں
 ہتھ پڑھ بھاویں ہتھ کھوں پڑھوں اے چھوں نہ چھوں نماز پڑھوں
 ہتھ تسبی مسجد رقص کروں پا گل و پچ دوں نماز پڑھوں
 جنتھ طارق دڑ کے نہ ہووں او مسجد گوں نماز پڑھوں

شاکر

لوں ساڈا بٹ نہ بن دلبر ہے گالھ صفت اساں تیڈڑے ہیں
 ڈے جام وصال دے بھر ساکوں یا زہر پلا اساں تیڈڑے ہیں
 ساڈے ڈو ہیں ہتھ ہن اکھیاں تے جہیں قسم چواں اساں تیڈڑے ہیں
 رکھ آپ غلامی و پچ شاکر یا و تچ وٹا، اساں تیڈڑے ہیں!

خادم

ہتھ سین دا جے تیئ ہتھ وچ ہابے چنت نکنگلے رہ گئے ہیں
 سین سرتے ہاسرکش ہاسے اوندے ہتھ چاول ٹتے چھپہ گئے ہیں
 اوندے ہتھ تے نہ کوئی ہتھ آوے ہوں ہر کہیں دہتھ سہہ گئے ہیں
 اوندے ہتھ دی خادم میل ہاسے اول ہتھ دھواسا لہہ گئے ہیں

ارشد

تیڈی مونجھ مصلّا مسجد دا اسال پیت دیاں نفلیں نیت کھڑوں
 ہنیں ہوش ریہا کہیں کامے داتیڈیے بگدے سانوں گیت کھڑوں
 تیڈا ذکر ہے مقصد زندگی دا ہر ہمار کوں کیتی جیت کھڑوں
 تیڈی یاد ۽ عق ارشد جتھ کھڑ گبیوں اسا ایوں چانٹ میت کھڑوں

طارق

بیڈھی چھاں تے پلے پئے ہاسے کر پاسہ گئیں چن دھپ کیتی
 بس لکدا چھپا ڈیکھ تیکوں میدا سیت وی گئے نک چھپ کیتی
 چن چاند ریاں چٹیاں ڈدھ راتیں گئیں قہر دیا کالیا گھپ کیتی
 ادھ بزم دے طارق ہہن والے اج ہیٹھوں چند روچ چھپ کیتی

شاکر

مھلا خوشیاں کہیں کوں چک پیندیں کوئی خوشی نہ کر اپتہ لگ ویندے
 جبڑھی چیخ پکار کوں پھنڈا ہدیں ایہو توں چاٹنا پتہ لگ ویندے
 جے روون ٹاپنے وس ہونے لتوں رو ڈکھلا پتہ لگ ویندے
 جیوں عمر نہ جی ہے شاکر دی ہک منٹ بجا پتہ لگ ویندے

خادم

تو ٹے ہلدے نہیں موجود ہوندیں جیں وقت چناب کوں جتھے گولال
 تیدا شوق تراکت شہرگ دی کیوں قرب و نجا کے دتھے گولال
 ہن خادم پار ار وا رتیدے بھاویں اتھے گولال بھانوں اتھے گولال
 کوئین دا انت قیامت ہے او ندے بعد ساتیکوں کجتھے گولال

ارشد

سادھے پریں گھنکرو شوق دے ہن اسال فی تھلے ہے جتھے کتھے پخوا
 اسال پختا ہے تیڈیں انگلیں تے جتھے نال بھاویں بے جتھے پخوا !
 بھاویں مسجد نے بھاویں مندر حل بھاویں اتھے پخوا بھاویں اتھے پخوا
 تیدے ارشد ہتھ جو آگے ہوں تیڈی مرضی ہے ساکوں جتھے پخوا

طَارِق

میکوں قول نہ ڈُئے نہ وعدہ کر لے پلٹنا نیں میں گل وَ نجٹے:
 تو پا جھوں راول روہی پچ روح رلٹانا نیں میں گل وَ نجٹے
 سُن گھنیں موئی دا پر تیڈا ہاں ہلٹانا نیں میں گل وَ نجٹے
 لبیں طَارِق وَ نجٹ نیں ڈینیدی میں تیں ولٹانا نیں میں گل وَ نجٹے

شَاکِر

اکھ پھڑکے، پھڑکے، پئی پھڑکے ہاں پھڑکے نہ بسخ نی آندی
 ایہا ڈکھدی تارچو ھائیں پاسوں جے کھڑکے نہ بسخ نی آندی
 جے، بھر فراق دی بیلنے وچ بھاہ بھڑکے نہ بسخ نی آندی
 بسخ شاکر عرق ہو دا ہے ہو بھڑکے نہ بسخ نی آندی

خادم

تیڈے سے درد بیدر دیچ بے درد اُنیادے سے درد و ساراں میں
 تیڈے غم کوں لبیں غم خوار سبڑاں تیڈے ظلم کوں پیار پیکاراں میں
 بے واجھی گال ہے وسٹ کتے نہ رواں و سیدب و نگاراں میں
 تو نے سُن ٹاں خادم سبڑیکوں تیڈے سے قد میں قتگزاراں میں

ارشد

اساں پانڈھی نہ تھک ہیں والے ساکوں پندھل پل اساروں ہیسے
 نہ گھرنہ تر نہ چھاں پچپری ساڈاں سوچاں محل اسال روں ہیسے
 کئی کئی ڈسینہ کہیں دے خوابیں پچ نسے ولدرے دل اسال روں ہیسے
 ساڈا مختی تے ارشد رل وسیں ساڈے نال نہ رل اسال روں ہیسے

طارق

کجھ در دن دھاریں نکل ویندیں نسے وس کولوں دردھائیں بھیندے
 تین ڈو قاصد پچھ پچھ فتیاں چا ویندوں ہک ہک دے فرضائیں بھیندے
 توں سیں ہوندیں بوی سیں بھیندا نہ پیکا پتیاں سیں بھیندے
 ہمہ طارق حال حشر ڈسیوں نسے ڈلوں دار اتحائیں بھیندے

شاکر

اے بھیک بے رب تکوں حسن ڈتے پرا یڈا مان گھمنڈنہ کر
 جیر ھے نک گئے ہن اجھو لہہ ویس ووت ساوے یار کھنڈنہ کر
 جے سانچھ پیار دی پاتی ہسی ماں بھا سیوا می دی وندنہ کر
 میکوں بیشیک شاکر کنڈ کر دخ دل کعبہ ہے اینکوں کنڈنہ کر

خادم

توں مل پیں ہل دیں ہاہیں وچ سُنگڑیج آفی ہو کائنات یکی
 آفی اکھ دے اپچ توں اڈر کرائیں تیدیبے قد میں تین برسات یکی
 میں خادم توں مخدوم میدا تیدی ذاکر ہے میدی ذات یکی
 متال کل دا ڈیپھ ہووے حشر دا ڈیپھ لبس جا گدے ہو اچ رات یکی

ارشد

سماں پٹھے ناویں لا تی چا اسماں پا گل تھی پل پل مرسوں
 اسماں عزرا میل دے سو نہے نی توں حکم ڈیسیں اسماں ول مرسوں
 سُن جیوناں ہے تیدیبے قرب دلیوچ جھے دور کستیواں جل مرسوں
 تیدیبے گل دے ارشد چولے ہوں سُن ترٹ مرسوں یا گل مرسوں

طارق

تیڈی وادہ و فا دلدار میھٹا لاریخ کثاراں گھر ٹڑ پئیں
 ہن وعد دعید تال سُمرا دے بھن چار ڈینہواراں گھر ٹڑ پئیں
 بن چیت تے ہار دایار اول اچ ڈیکھ کے ہاراں گھر ٹڑ پئیں
 سر طارق کلہڑی بے دس دے ڈے خلم دیاں جھاراں گھر ٹڑ پئیں

شاکر

کل خواب ڈھم جو مر گیا ہاں جگ سوگ منیزدارہ گے
 کوئی تیار جنمازے میڈے داعلان کریزدارہ گے
 چن آروں دیاروں ٹر تاں پے پر قدم گھلیند رہ گے
 گے غیر جنازہ چاش کر او پیر دھویند رہ گے :

خادم

تیں بے دل کوں رکھ دل دیوچ میڈا دل آہدے دلدار سڈاں
 تیکوں پلپیں دی پوشک پوا کے پاک پریتم پیار سڈاں
 کائنات دے غنم غمناک بھیوں تیڈے غم کوں ایں غنخوار سڈاں
 بن تیں مزدم دا میں خادم تیکوں خوش بھی خود مختیار سڈاں

ارشد

اساں لفظ خلوص تے وکرے پویں اج فائدہ چا سا کوں مل گھن گھن
 ہوں شاہ پر تیڈے در آیوں بھتی محض گدا، سا کوں مل گھن گھن
 توں ہا چا کر اساں تیڈے ہوں تیکوں مل دا کیا سا کوں مل گھن گھن
 سا ڈے نال چا ارشد پیار دے لبیں ڈولوں والا سا کوں مل گھن گھن

طارق

تیڈ سے ہر پریل دی قسم میکوں میڈی گال تے یارا اعتبار کریں!
 تیے بُر پار و ہجن داوار ہو سی میڈی موت داوار اعتبار کریں
 ول ماں کیہاں تے جھوک کیہیں، کیہیں درد لیوار اعتبار کریں
 کوئی طارق ڈس نہ ڈے سگسی بھتی ویسوں گارا اعتبار کریں

شاکر

کیا حال سناؤں زندگی دا ڈتے چیندیں مار غریب
 گنام قبر و پح دفن کیتا میڈا نہ کر کردار غریبیا
 سکے پترائیں دانگوں کھ لڑھ گن بھئی ایجھی تار غریبیا
 تھیا لکھ دافائدہ کہ شاکر ڈتے سجن نتار غریبیا

خادم

پندھڈھیر پر پیندے نئیں ساڑے پیر کھلا متاں ٹرپووں
 اسائیں اپنی ٹور دسر گئے ہوں ساکوں ٹرڈ کھلا متاں ٹرپووں
 تیدی کھل دی ڈھل ہے تل جتنی کوئی چھترک پلامتاں ٹرپووں
 اسائیں خادم بے راہ رل گئے ہیں ساکوں رستہ لا متاں ٹرپووں

ارشد

میدی روہی سُنج تیدا پیلا براں سال تباہیں پھیبہ مارئے
 ہرجھوک تباہ ویران ہنباں ایوں لگدے پھیرا دیہہ مارئے
 ودیے بے گھر بھتی تے رلے ہوں ساکوں قت دی گردش دریبہ مارئے
 ڈوہیں موایوں ارشد پانی توں تیکوں حچل مارئے میکوں تیریبہ مارئے

طارق

ناں من متھڑے دے مانُ رکھیا ناں فست کال سکھاں پچھا
 ناں وسدے دیلے جھات کیتی ناں سر آئے پل کوئی حال پچھا
 بھائیوال ڈسا کیا حال ہیوی بھائیوال توں نیں بھائیوال پچھا
 میڈی خیر ٹارق ناں پچھدا نسی جھوک پچھی نسی ماں پچھا

شاکر

جو کر ہیں سو کر ہیں سہن ڈھیر سجن دھرتاں نہ کر
 کر ظلم تے بن منظوم نہ ہہہ کہ چال کنوں ہی چال نہ کر
 کیتا کیں بر باد ہے شاکر کوں ہھتوں الٹا یار سواں نہ کر
 میڈی ہر حسرت دا قائل ہیں تیڈی مرضی جرم اقبال نہ کر

خادم

اسال کیا ہیں کجھ نی بن تیڈے ساڑا ہوون ہوند جناب دی ہے
 تیڈی بکارے سیک پچ سو گھاڑہ بت راند بن بتیاب دی ہے
 اسال نینہہ دی نند رپچ ہٹ خادم شہرگ شوقین شراب دی ہے
 تیڈی مہر کرم دی دید ہجن لقیر ساڑے ہر خواب دی ہے

ارشاد

ست دھن دھنوال روانہ تھے ایں بھال گس پار چومال بھلیئے
 اوں دے پاچھو چرانداں داندیاں پن بے سوچ کوں ہٹ دانخیال بھلیئے
 مزگیں مہاگاں موچھ کنوں بکھ مردا مال اگال بھلیئے
 اول مال دے ارشد حال نہ پچھ جیں مال کوں خود دھنوال بھلیئے

طارق

تَسَاءَلُ سُوْبَے اعْتِباَر مِيكُول پِر بَے پِر وَاہِیں دا ڈر لگدے
 ایں گوں دیوچ بِنُ رُول دِسِن بے شوں نگا ہیں دا ڈر لگدے
 مِيكُول اپنی چُپ دا خوف تھیند مِيكُول ٹھڈریں آہِیں دا ڈر لگدے
 پٹ طَارق سینے نئَن هُٹرال هُٹ پورن ہا ہیں دا ڈر لگدے

شاکر

ایوں جھٹ کھن یار میجے با او ندا لکھ احسان منیندے
 ایہے کٹرے لیر کشیر لہا، نوں جوڑے پا ٹھکیندے
 او ندے ہتھ دچ سادا ہتھ ہوندارل پیار دی راند ریندے
 چلو پچھلے پھرے درج شاکر کوئی گہ تاں عید کریندے

خادم

سادِی روندیں رات گزر گئی ہے چھ بجے ڈیوے اسال مُونجھے ہیں
 بت سیں دے بھائے وات ڈسے سک ساہ پیوے اسال مُونجھے ہیں
 کوئی کتھ نیسی دنلاون ٹلو، کوئی جتھ بیوے اسال مُونجھے ہیں
 کوئی خادم خان کوں ونج آکھے سادا سیں تھوے اسال مُونجھے ہیں

ارشد

جتھ وسدا چھوڑتے گیا ہاویں میدا اھڑیا حال امھائیں بھتی گے
 تیڈے راہ دی چھنڈک ہپار دیوچ دل اکھیا ندا فرضا نیں بھتی گے
 یک یک دی پیریں سٹ سٹ تے ہک لوچین ہادھائیں دھائیں بھتی گے
 بھتی سگدی تاں ہن ڈول ارشد سرموت دا قاصد سیں بھتی گے

طارق

رنج تاں ٹھیندیں دس کولوں ڈس کون کڈھیندے نہ ہائیں
 جیں ڈیندھ دا گئیں پھیرنگا ہیں جھوک تے ہل گن بھا ہیں !
 کٹیاں گئیں کڈا ہیں تے میہیں مُنہ ڈسے گتیں کڈا ہیں
 طارق ایں ان ڈن ڈچ بن گئن ڈین ڈرائل جا ہیں

شاکر

میڈا دلبر پیار دیاں گالھیں ہن گھت کنڈے تو لوں کیا فائدہ
 کوئی ان ڈن ہے تاں سادی ہے اگوں جگدے پھولوں کیا فائدہ
 توں اپنی جاہ میں اپنی جاہ ودے آسیرے گولوں کیا فائدہ
 جیڑھی گنڈھ شاکر ہتھ نال کھلے چک نال جو کھولوں کیا فائدہ

خادم

کوئی سُدھنی گندے سینے پچ کیا سانبھوں کیا انطہار کروں
 کڈی رج کے منہ نہ ڈیکھ سبجوں کڈی نقش قدم کوں پیار کروں
 کڈی کہیں توں خند کال خاراں نہیں کڈی اپنے آپ توں خار کروں
 ڈے خادم نیک صلاح سا کوں کیا کوڑ کروں کیا کار کروں

ارشد

سادیے پیار دے خود اندازے لا اسال پیار چ خواب لہو کیتے
 تیڈی آمدتے سادی ہر سر پلی ہنجواں دنال وضو کیتے
 ڈیتے رام تین ارشد رام آکھئے تیں آکھیتے ہوا سال ہو کیتے
 تیڈے حکم تے کھو کھڈ کیا ڈیکھن اسال اکھیں نوٹ تے دھو کیتے

طارق

الویں جیندیں جی درون کون دیندے سے کڈھ دل توں ڈھول دیں لیں
 دم آخری ہن نہ ڈر کے ڈے ہاں ماندے ول نہ دیں لیں
 تیکوں ڈر ہے مری گل بگسی کریں دفن نہ کفن دی ریں لیں
 جڈاں طارق درتے مرلوپواں پچھے لاش کوں میل تے گھیں لیں

شاکر

جیڑھا فخریں توں لادیگر تیں اوندی تانگھ تانگھیندا رہ گے
 کوئی جھٹ کھن تھے اناللہ اوندی زندگی دا ڈینھ لہہ گے
 او قاصد نال تیار وی تھئے اے سوچ کے ولدا ہہ گے
 بھلا مرتاں ایہو شاکر گے کیڑھا کوٹ دا کنگرا ڈھرہ گے

خادم

جیڑھی گنٹ کے گئیں معلوم، سیمی سمجھاونٹ دی تکلیف نہ کر
 دل ہجردا ہیلک ہو وے پیا وندلاوینٹ دی تکلیف نہ کر
 تیڈے ہتھ گانا میدے گل گانی و لواونٹ دی تکلیف نہ کر
 متال میندی خادم لہہ پوی میں ڈو آونٹ دی تکلیف نہ کر

ارشد

ہر شوق کوں شہر بدر کیتے تیکوں شہر گب توں نزدیک رکھئے
 تیں خاک دیوچ کر خاک ڈتے سا کوں تیں اوقات تے ٹھیک رکھئے
 جوں ارشد پیر گپیندے گن اسال جوں جوں قدم و دھیک رکھئے
 ہن ڈا نہ آسال چمدے پوین تیڈا نقش قدم اسال لیک رکھئے

طارق

گھن گھن کشکول ہے گل تانی میدے نا دی خان خریت ملی
 ملیے خیر دے چھالے پیریں کوں اتے ہاں کوں ہجر دی چھیت ملی
 تیکوں ڈھول گلاب دے باع ڈھیہی میکوں لئی لائی دی کھیت ملی
 بس طارق ڈو بھائیوال ہاں سے تیکوں کچھ ملیا میکوں ریت ملی

شاکر

نا میدے او ڈے رُل یارا کِپ جاہ دا خاص مکیں بھتی ہہہ
 یا میدا بن یا غیر را بن ہینی ڈو چوناں توں جیں بھتی ہہہ
 یا گہر و نج میداں نظراں توں یادل دا تخت نشیں بھتی ہہہ
 اہ کشتی کوتا کر شاکر یا اول بھتی ہہہ یا اس بھتی ہہہ

خادم

تیڈی دید عبادت اکھیاں دی مساجد دا سب پیغام تیڈا
 تیڈا ذکر زبان دی زینت ہے تھوں ورد بنائے می نام تیڈا
 میڈے جذبے ہن جاگیر تیڈی میں خادم ہاں بے دام تیڈا
 میکوں خواب چھ ملن نہ آیا کرنہ خرچ تھیوے آرام تیڈا

ارشند

گھر لڑھن پچھی واں دے بے ترددی برسات چھ ہوں
 پس گئی ہر ستر ہے سانھی ہونی پے پدھرتے پوہ دی رات چھ ہوں
 پھے ساہ سوچ دی سولی تے ایں چان سدا سکرات چھ ہوں
 پھے رحمت ارشد جوش دلچھ اسال یار عذابے وات چھ ہوں

طارق

میکوں سوچاں ڈے کے کیا سوچی ڈنی خواب تے خواب دا کیا سوچی
 کیا سوچی میڈیے جیون داموئے ہجھر عذاب دا کیا سوچی
 تیکوں پیار کیستم جو حرم تھے ایں پاپ ثواب دا کیا سوچی
 میڈا طارق یار نواب مٹھا بے ملک نواب دا کیا سوچی

شاکر

اچاں کے تیس چن منصوبہ، سئی میڈا کے تیس حال تباہ کر ڈنائی
 میڈی کرہ ماں ماری ہندڑی تے اچاں چوکھا ظلم جھنا کر ڈنائی
 ذے لگاہو یا غنیسراں دا اچاں کھڑا فرض ادا کر ڈنائی
 کوئی لکھنی رہ گیا شاکر دا بے درد پیا ڈس کیا کر ڈنائی

خادم

کوئی سُدھنی سکتے سفریں وچ کتھہ بھوڑیے ہیں کتھہ بھل گئے ہیں
 لاول زور جیتی نی کھل آندی دوت روونٹ تے کیوں تل گئے ہیں!
 ہستھواگ ہا سے جیں حاتم دے اول ہستھ چھوڑیے اسازل گئے ہیں
 اوندارخ تبدلیں جو تھے خادم بے سمت مسافر ہل گئے ہیں

ارشاد

نے بھوگ بر ہوں دا بھوگ بیکیے اسال سیت مئھے ساکوں سے تھی پے
 تھے ساون سو نہاں اکھیاںدا اک رات فٹھے ساکوں سے تھی پے
 من مقل وچ ساڈے خواب ارشد جیں حال کٹھے ساکوں سے تھی پے
 رب رس پودے جگ بھوگ ویند ساڈا یار رٹھے ساکوں سے تھی پے

طارق

بس چپ دے گھروچ پئے ہیں تھئے پئے آپے چپ دی چھاں کیتی
 نال قاصد آن سلام ڈلتے، نال کاں کندھتے کاں کاں کیتی
 اکھ سنج دا ڈاج دکھیریا نئیں، نال چھتری میڈے سے نال کیتی!
 شک پوندے طارق مر گئے ہیں دل مانے ول نئیں ہاں کیتی!

شاکر

کپ تیر لگا وچ سینے دے کوئی خبر نہ ہی جو کمیں مارئیے
 میڈے سنگتیاں آ کھیا پکڑ گھنواں ظالم کوں اجھیں مارئیے
 میڈے سامنے غیر جو گذریے ہن میں آ کھیے یارا نھائیں مارئیے
 اول چن شاکر دا پہنچ گیا فخر بخ تے اہدے میں مارئیے

خادم

لب ہیٹھ لکاوں لفظیں تے ڈس کے تین چپے دا چک را ہے
 ڈیپھ رات روٹ دی راند رساؤن روگی دا ٹک را ہے
 تیدا وقت شریکیں ہاب جیکر ہر حالت حال اچک را ہے
 الصاف کنوں محروم ڈسا تید سے خادم کیتلے تک را ہے

ارشاد

اساں آس دے ڈیوے پالیئے ہن تیں بھیج فراق دا تکھ چھوڑیئے
 تیدی یاد سفیل دی زینت ہے ایں پا جھ نہ گھروچ لکھ چھوڑیئے
 اساں دل دا خون پخواز کرا میں تیدیں مُوحیں دامنہ مکھ چھوڑیئے
 تو نے ارشاد غم دی داں کستی اسال حُم اکھیاں تے رکھ چھوڑیئے

طارق

تیڈا پیار دسائے میں ایں بیسے حیران نہ میں فلک بھیندے
 میں گالھیں بجا بھج دیندی ہاں جیں جاتے تے تیڈا کپ بھیندے
 تو نے خواب دیوچ خود نیں ڈسدا ن نقش قدم تے پچ بھیندے
 جنمیں طارق تیڈا ناں امدے ہتھ چمیں اکھتے ٹھک بھیندے

شاکر

تیڈا روون گوڑا روون ہے اچاں روون جو گا حال نوہی
 تیڈے زور جتی تیکوں بار ڈتم ڈھادر داں دا گڑھاں نوہی
 جیکوں جو ڈلوں ذمے وارتاں نہیں میدبی قدر دا بھائیوں نوہی
 میداشکوہ ہوش سنیاں تے کرہ توں شاکر ہیں اقبال نوہی

خادم

پڑھے پورا حسن جمال تیڈا ایڈی سیت سدھی ساڈی دید کتھاں
 آنون سک دا سہنرا ستر کتھوں کروں دت کوئی خواب خرید کتھاں
 تیڈبے پیار دے پل پر کر چھوڑیے من سانبھے موچھ مزید کتھاں!
 تیڈی یاد ڈپ خادم یاد نہیں کتھے چند رڈھا متحی عید کتھاں

ارشاد

میڈے سرکرات سوار رہی تیں ولیں وٹائے تیں عید کستی
 سرد ھوڑتے ساون اکھیاں توں ایں حال دیوچ میں عید کستی
 ہے عید مبارک حیل اونکوں چن نال تیڈے جیں عید کستی
 ہے ارشاد کھیڈ مقدر دی رکھئے روزے کیں، کیں عید کستی

طارق

نہی روك سگی مئیں ٹرپے ہن اتوں منیہہ لہہ پئے شالا خیر ہو وے
 مئیں کل دا وعدہ کر گیا ہا ہہوں ڈینھڑہ پئے شالا خیر ہو وے
 میں جیں دیلھے اوذاناں چاتے ہتھوں تھادھہ پئے شالا خیر ہو وے
 اچ طارق بک بک اکھ کو لوں بک بک دیہہ پئے شالا خیر ہو وے

شاکر

جویں میکوں آن ردا یا ہئی ایویں میں دانگوں پل پل رو سیں
 بک واری رو تے تھک ہہیں ول دل ڈکھسی توں ول رو سیں
 نہ ڈکھرے آن وندیسی کوئی توں لا کنڈھیاں کوں گل رو سیں
 بس شاکر فرق میعاد دا ہے میں اچ رونداں توں کل رو سیں

خادم

جو جھٹ گز رئے واہ واہ گز رئے کوئی حال حوال حساب نہ گھن
 توں آپسی سوچ، سوالیں دے میدا چھرہ ڈیکھ جواب نہ گھن؛
 سب صدے سینے سانپھ چکاں کوئی واپس اوکھا عذاب نہ گھن
 میڈی خادم موت سراندی ہے میڈی بندرنہ کھس میڈی خواب نہ گھن

ارشد

کہ درکوں داتا چانڈ کرائیں کھڑے ہاسے آس دی جمل جھولی
 کپ میں نہ ہم ہن لکھ منگتے گئی جھولی نال ہی رل جھولی؛
 سئیں کرم دی خیر خریت ڈلتی ہکے وار بھری بھل بھل جھولی
 ہوں ڈینہ دار شد رنج محتی گے ساکوں اڈنی نی پی ول جھولی

طارق

کیا پچھوں میں میں کیا آکھاں نہ پھول ڈکھ کے دفتر کوں
 تیڈی خیر دیاں ڈھول دعا ائیں منگ زنگ لئی پے میں پنج بر کوں
 ایڈوں برہوں بجاہیں ایں بھر کئیں کر بھڑ بھڑ لگ بن گھر کوں
 میکوں طارق ڈس ہٹ میں کہن تے مجاه لاداں اپنے سر کوں

شاکر

خبر فی کیڑھی نگری توں اے سوپنے آن ورہادے
 لاکھڑ دین گاری نیناں دی پکھی پھسداں کہیں جادے
 چاقید کرن مسکیتاں کوں اتے ہولن حکم نے زادے
 نہ شکر یار اپیل سُنن اے پھر دل شہزادے

خادم

میدا مجرم سانے آمیدے تیکوں جرم دی سخت سُزا ڈیواں
 تیکوں پلکیں وچ پابند کر کے ول عمر اقید سُنا ڈیواں !
 ہووے دل میدا دربان تیڈا اکھ پھرے دار کھڑا ڈیواں
 رکھاں خادم اپنے آپ جتی تیکوں غیر دی تات محلا ڈیواں

ارشد

تیڈی پیت دے گاواں گیت چڈاں ہر لے ہر تھاپتے نازکراں
 جگ پیار دی پوچا پاپ بننے میں ہبہ میں پاپتے نازکراں
 رُسیں آپتے آپ مناویں ول تیڈے روز سہاپتے نازکراں
 توں میدا میں ارشد ول کیوں نہ میں اپنے آپتے نازکراں

طَارِقٌ

میں پلڑو جھل جھل پندی ہاں میدے بے ڈس دے ولیں دیاں خیراں کر
 کر خیراں ڈھول سپاہی دیاں میدے بے سکدے بے ڈس دیاں خیراں کر
 اوندے شرت کار سلامت رکھ میدے پیارا قلیں دیاں خیراں کر !
 اونکوں طارق ہے پردیں پسند جب چند پردیں دیاں خیراں کر

شَاكِرٌ

ہہوں ڈکھ ڈیندیں رب کھ ڈیوی ہتھ چاکھڑاں مجبور جو ہاں
 تیڈے رستے ڈوچن ہر ویلے اکھ لاکھڑاں مجبور جو ہاں
 سُن چنگاں منداں ہوں تیڈا نیوں پاکھڑاں مجبور جو ہاں
 ڈے دھکے شاکر لور ڈیندیں ول آکھڑاں مجبور جو ہاں

خادم

آغاز دے محسن منافی ہے جیڑھا تھے انجامِ آخر میدا
 توں مفت ملام دی زد پچ ہیں کیتے قافیہ تنگ تقدیر میدا
 ہر ظلم تے صبر دس ڈیندے میکوں زوریں ریت صمیر میدا
 تو نے خادمِ خونِ ختم بھی گے نہیں چھوڑیا ساتھ سریر میدا

ارشد

سادبے شین بھلا سکھیں کھڑن اوندی شوخ شکل توں نئیں بختے
 تھے غرق ہن حسن دے نیناں دیچ اوندے مست کھل توں نئیں بختے
 سادبے ذہن پھیسے ہن وعدیاں پیچ پل اچکل توں نئیں بختے
 جگ ارشد تج گے چند راتے اس ان لف دے دل توں نئیں بختے

طارق

بھاٹے بھاٹ اتے سُنج سالھیں میاں تھیں اپھیاں
 منظر ڈیکھ تباہی دے میہیں جھوک توں مجھیاں تر ٹھیاں
 سندھے پڑھ مکانوں ڈیون کھیاں تھی کل کھیاں
 طارق تانگھ تھیں دی کوں گیاں ساڑ پر ہوں دیاں بھیاں

شاکر

نہ قاتل تھی جذباتاں دا احساس تاں کر جو کیا تھی
 آئیک دیسی دل زخمی کوں سڑ جگرتے لوں سوا تھی
 فی لگبناں چارا حیکماں دا نہ مرض دی مول دوا تھی
 مُک دیسی زندگی شاکر دی پچھے لنگھ آیوں تاں کیا تھی

خادم

توں مالک من دی مرضی دار وح راج ہجھر جا گیر تیڈی
 محفوظ ہے من دے مزدروح محبوب میدا تصویر تیڈی
 تو ٹے پیار کیتے پچھر یندی ہے پیشانی پُر تویر تیڈی
 شمشیر ہے خادم شہرگ لو اکھ شرمون شوخ شری تیڈی

ارشد

تیں پا جھوں ہیٹ ہے بے رونق میدا ماہی لالن لکھی اندا
 لوں ڈھوں و سندی ہیلے دی توں ماٹن مسافر پکھی اندا
 بن تیڈے ڈھدے بے رونق ہر ٹول سہیلیاں سکھی اندا
 مکھ کال دی کالی رات ارشد ہن ڈول آچان ڈکھی اندا

طارق

میدیں مھوئیں توں پیر نہ تھوڑے ہن ڈھل آہدی ہئی کجھ بھیندے
 جے زور مسائیں گھل آندی ہئی گھل آہدی ہئی کجھ بھیندے
 اکھ آہدی ہئی کر خیر خدا کھل آہدی ہئی کجھ بھیندے
 لیس طارق حال ایہو جھیں ہن دل آہدی ہئی کجھ بھیندے

شاکر

جیڑھا کم ہا یار رقباں دا او ہو سجن کریندے رہ گن
 جیکوں اپٹا سمجھ کے حال ڈتم میدی پار پیٹیندے رہ گن
 لاستیلی میدی جھوڑپی کوں ہتھ پسیر سکیندے رہ گن!
 لیس شاکر بدلے پانی دے سپڑوں سٹیندے رہ گن!

خادم

کبڑی کلہا بھتی کے سوچا ہئی کیا یہوں ہا اترے کیا بھتی گے
 تیڈے ہوندیں ہوئیں تیڈے شہر دلوچ کوئی بے وارث بے جا بھتی گے
 تیڈی سیک دایک سلامت ہے سہر پاسوں پاند صفا بھتی گے
 اچال خادم جذبے جیند ہن تو نے تن توں ماس جذا بھتی گے

ارشد

کر قرب کھیر کلہیسے توں میکوں نہ ڈروا، میکوں ڈر لگدے
 چپ ڈین ہے ڈین توں جند سچھڑوا میں نال الامیکوں ڈر لگدے
 کہیں حال تاں اپنے ہووٹ دا احساس ڈوا، میکوں ڈر لگدے
 من ارشد دھر کرے دل کو لوں حالی ہتھ نہ چا، میکوں ڈر لگدے

طارق

ھے ساون چھوک تے ساون ہا د جو میاں ہن وندلاوے ہن
 ہن لر کے بُر کے پیلے پچ کامنہہ کالی ہئی سر ساواے ہن
 ڈینھرات ہئی توں توں گھنڈیاں دی کلے کٹلیاں کان ٹکھڑاوے ہن
 آ طارق بر ہوں کٹر کیتے اے قیامت ہئی مکلاوے ہن

شاکر

تیکوں یاد ہو سی میں آ کھیا ہم دلدار میھٹا توں چھوڑ ولیسیں
 ول ول قرآن تے ہتھ نہ رکھ نہ قسمان چا توں چھوڑ ولیسیں!
 کچھ سوچ سمجھو تے فیصلہ کر نہ جوش ڈکھا توں چھوڑ ولیسیں
 کر شکر کوں یہ باد سجن ٹبیں لوک کھلا توں چھوڑ ولیسیں

خادم

اووقت پرے نہیں جئیں ویلهے بھتی میں جتنا بے دس نہیں
 سڈ آپنا آپ جھیں کہیں کوں لا آپنے آپ کوں کس نہیں
 پچھے گال توں گال نکل آسی میں پچھے نہیں توں دس نہیں
 میڈی عرض کوں خادم قرض سمجھ مقرض دوانگوں پھس نہیں

ارشد

کڈی نظر جے مہردی بھائیں چائیں وند ہوں تیڈے پاڑے وچ
 توں سوچی رات دی اوڈھ اندر کوئی روئند کیوں تیڈے پاڑے وچ
 نہیں ارشد کئی ڈینچھ جہاہ بلدی نہ دکھ دھوں تیڈے پاڑے وچ
 ہوئیں جگ دا حاتم کیا بھتی پیا اسال بکھ مر گولیا تیڈے پاڑے وچ

طارق

رووان ڈھول داروں وچن یا چند جنجوال کوں رووان
 رووان وسدے دیلھے کوں یا اج دے حال کوں رووان
 بر بھائی سنجھ سالھیں کوں یا زل گے مال کوں رووان
 طارق کل نئیں کتنه کال ہن کئیں کئیں کال کوں رووان

شاکر

میدی زندگی و گبر یادھاگہ ہے اینکوں سُندرا و ٹندا کوئی نی
 میدے لوٹے کرتے سٹ ویند ان اتے گبندرا گبندرا کوئی نی
 میاں ہر کوئی چنڈے کھیاں کوں ڈٹھے پھل کوں چنڈا کوئی نی
 ہن ٹس کر شاکر روٹ دی تیڈی دھاڑ کوں سُندرا کوئی نی

خادم

تیکوں او پری جاہ آرام میلے میدا گھروچ ڈکھ ہمان تھے
 لب لہنڈن کھل الاونٹ لو بے ار ان پھر ارمان تھے
 تیڈی بک دے سیک پری سڑکے ہر اس دا چل بے جان تھے
 نہیں کہ ڈوبندوچ بند تھیند اجیرھا خادم دائمات تھے

ارشد

اساں گا لھے پالکل بے عقلے تیڈیں لاریں تے لویں ٹھل پویے سے
 ساڈی ہر منج ہاسہ نال تیڈے، تیڈے راہ تے دکٹن تے ہل پویے سے
 تین ٹھوکر ماری ڈھبہ پویے سے رکھیو آن سنہجال سنجل پویے سے
 تین ارشد ووت الوا یا چاؤت سنجوں آگھتے کھل پویے سے

طارق

اے پاگل دل بے ہوش نہ بھتی ذرا آپ کوں جھل کل آولیٰ
کل سمجھ دا وعدہ کر گے چن من کہیں دی گل، کل آولیٰ
شالا خیر ہو وس مخیسی خیر دا بینخہ ہسول رستے مل، کل آولیٰ
اچاں طارق اج تاں ویندا پے کل لہسی کل، کل آولیٰ!

شاکر

چڈاں سرتے ڈکھ دی دھپ ہاوی لوں سکھ دی چھا ہئی کیتی
تیکوں سارے چھوڑ کے بھج گے ہن ہاوی لفڑت کل ہمایں کیتی
ودھ مل خردید غلاماں لوں تیڈی یار غلامی میں کیتی
پے عذرًا چھوڑ کے شاکر کوں وڈی ناالنصافی تیں کیتی

خادم

کئی مشکی ناگز نظر دن اچ تیڈے والیں دے دل دل وچ
 گون طاہر شان شرافت ہے شر ڈسے شوخ شکل وچ
 تیڈی ادھ نوئی اکھ نہیں ڈسی نوش پیار دے نیک عمل وچ
 تھیسی دھڑکن دل دی بند خادم جڈاں پا تو غیر بغل وچ

ارشد

محقی کھن ڈمن بے اعتباری دی رنگ پیار پیت دا کچا، کھنی بچا
 ویہہ بکیاں ہن قماں ریت دانگوں لڑھ گئے ہرو دہ سچا، کھنی بچا
 کپ پھینگ بچاتے رکھ چھوڑیے ہاپچاعتبار دامچا، کھنی بچا
 جیندی تگتے ارشد جب چھوڑیم ہوں یار دا پیاری نیچا، کھنی بچا

طارق

وچ بخت دے ڈھول دھنواں چھوڑیے سکھ چین ارام دا خس کائی
کل کیاں مو بخ لوں مر گلیاں ہن مہیں رل گبین ڈینید اس کائی !

سُنْ طغے مہنے چٹیاں دے مرلوواں اپنے وس کائی !

ہووے طارق پار اردار مجاویں جتھ سجن نہیں آتھ چس کائی !

شاکر

میکوں ہوں نہ رہے جور و ندا گے ذرا کھلدیں شکل ڈکھالی ورنج
متاں راہ و پچ پودی رات سجن میڈے نون دا ڈلواں ہالے ورنج
لوں ٹر جوائیں میکوں نیں ٹھہنڈی میڈے در توں آتے خالی ورنج
پیا کچھ فی شاکر کیا ڈلواں ایہ ساہ ہن یا رسم بھالی ورنج

خادم

تو نے رگ توں رگ انخ کر چھوڑی بد بخت مخالف ٹھگاں
 بھل لیکھے بیک پھر تھی گے میں لڑ لچال دے لگاں
 جڈاں پیت ۶ پچ پیت سچاری کوں آن پاتیا پیارے پگاں
 لیکیاں خادمِ رل مبل راندر ساون روندیاں رڑ دیاں رگاں

ارشد

تو نے ساہ مک گن پر کاسنی تھی میدے دل توں بیک وی سانگ پرے
 اولویں یاد دے زخم ختم فی تھے حالی فی تھے کمن توں دانگ پرے
 میدا زندگی بھر جیندے پیریں توں سرفی ہھیا محض پہاونگ پرے
 ہوں ڈھول دے ارشد ظلم ڈبھو کھڑے لاش کنوں فرلانگ پرے

طارق

اچ فالاں پاتے ڈس جوگی کیوں نہیں و تھاں کوئی سُدھ کائی
 میں اتھا اتھا جبھ کتھ گول تھکی ہے ڈھول جبھا کوئی سُدھ کائی
 بھتھ بھتھ تے تھتھ دی گال کرال متحاں خاک متحاں کوئی سُدھ کائی
 کیا سُدھ ہے طارق ماں کتھاں میں آپ کتھاں کوئی سُدھ کائی!

شاکر

کیدا سوہناؤقت گز رداہا جڈاں دل وچ شوخ صَنم نہ ہا
 میڈے ہمسے وسدے ویڑے ویچ ڈکھ درداں دا کوئی کم نہ ہا
 میڈے خوشیاں پیر چمپیڈے مای ہن کوئی خاص قِسم داعمنہ ہا
 شیفیع سدیجہ سدیجہ نداہم شاکر میڈا لکھدا درد قلم نہ ہا

خادم

ڈے جام ثراب توں پُرساقی میں دردالم توں پرھاں
 اج بنم پچ شمع بُن پساں میں سوزستم دا گرھاں
 فے خوار بھے خود نخپس اج میں ساز سنگم لئے نہ رہاں
 ڈے تلویں تہہ دیئے میکوں میں خادم پاپ دی چھراں

ارشد

کیا سختی پیا جو بہتھ خالی ہن پر درداں توں پر باش ہاں میں
 ہن ساہ ساہ دیوچ عمر پچ گے ڈکھ بھوگ تھیا عیاش ہاں میں
 نہیں ملدا پیار دا ساہ جنکوں او مفلس تے قلاش ہاں میں
 جنکوں ارشد پر اچھاں سٹئے اوہاں بے ابر و نی لاش ہاں میں

طارق

میڈے ماہی مہ کنگانی دے ہیں فیض ہزاراں جگتے
 حق دے حامی رکھیا نشر باطل دی رگ رگتے
 خوشن قطب ابدال لکھاں پئے تگدن آپ دی تگتے
 نظر کرم دی رہندی ہر دم طارق دردے سگتے

شاکر

کڈاں جان عذابوں ونج چھٹی آ منکسن درد جگر دے
 میڈے دل دے اندر وں سو لاں گئت رہنداں کوٹ اسردے
 گھانی ڈکھ دی جے تیں چاؤ ہے نی سکھ دے پڑے تردے
 ایہو غم سجنماں دا گھن مر سی جیسٹھا شاکر حال نظر دے

خادم

میں منصف منگساں محسن وچ لاطاقت پایار دی گلی
 کیوں یار بنا سٹ خوش وطن دل نکر نگر وچ رُلی
 گو بھولی بھولے بھندی رہی بھل بھولے پن تے بھلی
 کیوں خادم قدرت ڈیہدی رہی جڈاں گال گوڑیدی چلی!

ارشد

آئی ہبھردی شب تیڈیں یادیں دے اسال ڈلیے ہال تے چیند پویں
 بے رحم پیار ادا سیں تے گھت تیشہ ڈال تے چیندے پویں.
 محرومیاں کڈن ڈاما رڈیندیاں ہر سوچ کوں ڈال تے چیندے پویں
 ہاوی آکھیا ارشد ول او سال تیڈی بس ہوں گال تے چیند پویں

طارق

کیوں میں توں گالہ کیز اپئیں ہے حال چودھار توں پار ویندیں
 توں نہ ڈس یا رڈسیز اپے تیدا رنگ رخسار توں پار ویندیں
 جڈاں ویندیں ہوندے حال ایہو ڈسے کھل دی مار توں پار ویندیں
 ہے طارق سُودی گالہ ٹکا ڈلوں سوا اعتبار توں پار ویندیں

شاکر

کئی عرصہ اندر ہے چور طرح اونکوں پیا کرہیندے رہ گیے
 کئی سال ولانا ظہار کیتے الفاظ بولیزدے رہ گیے
 ول موقع محل دی تاڑ دلیوں چالیوں وقت وچیند رہ گیے
 ہموں کھٹ کوں شاکر چٹ کئی ہے اساوان ڈسیزدے رہ گیے

خادم

مُہس الفت عین شباب اتے جڈاں تیر جھلیوں نجھکڑے
 بے دردی دلدار کمول دل درد گھردے جھل دھکڑے
 روز دے جھیٹرے روز نکھیرے آن بنائے زنگ پچکڑے
 خادم خان کوں طیش ڈیوا گئے طعنے نکڑے نکڑے

ارشد

پا پیارتاں لکھ دی گنڈ نہ سئی ترے پیارتاں اچ پئی پی گنڈے
 ہر فجر دا مخورا انخ گنڈے نہ رات جبڑھی نہ جگئے گنڈے
 اوندی چووی گھٹے گنڈ منخ سے کوئی سکال جے ہئی نہ سئی گنڈے
 اچ جان نہ ارشد دل جانی "دلدار سجن" ساکوں کئی گنڈے

طارق

آہ بھردی رات سو غات پیوں میڈا جانی جگبے نال فسے
 وسے کوں مجھاؤں پر دیں فسے جبڑھے دلیں وسے خوشحال فسے
 اوں دے ہیٹ دی شالاخیر ہو وسے اوں دی جھوکوں سے اوں دوال وسے
 شاہ راجھنٹ طارق و سدارہ اوں دے نال بے حال کنگال وسے

شاکر

وڈی تانگھ رکھیم تیدی عزَرِ لیا پیھاں تانگھ لہا اُتوں توں آگبئیں
 ساری عمر وندیں گزری ہے ملیے سکھ داساہ اُتوں توں آگبئیں
 اچ قسمت ڈکھ داشاکر کوں ڈتے گول دوا اُتوں توں آگبئیں!
 میں قادر یار منا کے آئے وداہندا ہا اُتوں توں آگبئیں!

خادم

مُدگری فتحیر کیتا، کوئی قول قسم فرطائیں میدا
 ہر محنت منت خانعو گئی ہر بیرون تھیا ہے ناس میدا
 جیندے ہبھر کوں ہاں وچ پاتے میں اونکوں قرب فی آیا اس میدا
 سئیں خادم چانڈ کے نیش چاتا ہی کون کرے احساس میدا

ارشد

پردیں کوں دیں بنائی چاچن ہے دیں اداں والاول آ
 تیڈے پیر چمنڈ کوں دگ سکن کچ کرا حساس والاول آ
 میدے زخم ترسان لوں کیتے میدا درد شناس والاول آ
 میدی ارشد موت کنوں پہلے پھوا ورخ آس والاول آ

طارق

اساں رُل موئیں کے دہن حال کیہیں ائی جال جویں اولویں جال گھدی
 ہیں لوک غریب غریب جہیں کڈی وسم گتی کڈی پال گھدی
 ڈھار رنج جیکر انج بھی پیٹھا ڈھار کھلدا تاں کر گال گھدی
 رُل گئے ہیں طارق جسیں ڈینخ دی سیئں مال دی لکڑ سنپھال گھدی

شاکر

میں دل نایاب و چیندا ہاں ہو وے کوئی غرضاؤ تاں گال کرے
 ہئی شرط شرائط دی کوئی کائیں کاٹنی لبس سودا یک روح نال کرے
 ہوسی او ماںک جبڑھا گھن دیسی بھانویں سنا بھے یا پامال کرے
 یک شاکر اونہ لنگھ آؤے جبڑھا ڈو جھے کوں بھائیوال کرے

ارشد

ہئی عارضی مان ٹائیں صورت دا سُن بگال میڈی کن لا کے
 سمجھو سیک پُچا کے ڈھل ویندے بگل رات دی کفني پا کے
 اج کیا ہیں توں کل کیا ہویں ول کھڑیں شکل کما کے
 کچھ سوچ اگو نہی خادم کوں بر باد نہ کر ہتھ چا کے

خادم

توں نکھڑیں دلبر لختے وچ او دوسرہا نہ بد لیا گے
 ہر ہاسہ پاسہ بد لگئے ہر تیر نشانہ بد لیا گے
 جڈاں اپٹا مھیا بیگانہ ہے کر رسیں بیگانہ بد لیا گے
 تیں اکھ ہے ارشد کیا بد لی میں توں یار زمانہ بد لیا گے

طارق

اے دھکڑے دھوڑ دھر دن دل دھائیں دھائیں تھی ونج پر دھائیں نہ بھتی
 گوہوں بیجاں کنگال ہیں توں تاں دی قرضہ ڈے قرفنا میں نہ بھتی
 رُل روہ جیل یا محل دچ جل مرگل بے آس کھتائیں نہ بھتی
 سر طارق کہیں دی ولی جو ہے لیں ہوک چھوڑیں ول میں نہ بھتی

شاکر

جیویں بھجی پئی ہے گزرنٹ ڈے کئی میڈ اسپ و چار نہ کر
 نہ پچھے اے حالت کئیں کیتی ہم دردی دا انٹہار نہ کر
 ہن لوک سیانے سمجھو لیں میڈ ڈے درداں دا پر چار نہ کر
 متاں پہلا مجرم توں ہو دیں چن شکر دا بزووار نہ کر

خادم

سہہ طلم ستم پر بیچ الٰم اے آکھیم گاندیں گاندیں
 اج ساقی اکھباجام پلا گھر پہنچاں ڈھاندیں ڈھاندیں
 بھر پالیہ ساقی چپ بھتی گے ول سورج چ کھاندیں کھاندیں
 محل جام دی راہ وچ تُرٹ پے خادم منہ تیئں آندیں آندیں

ارشد

کِن خواب مسلسل ڈیہدا پیاں جنکوں ڈیکھ کر ائیں دل ترہ پمدے
 تعبرستہ فی کیا ہوسی میکوں وہم ایہو رہ رہ پمدے
 پیٹھے حاتم ارشد مسندر تے اوں کوں ڈیکھ بخوبیں ہن وہ پمدے
 اوں دا، ہتھ و دھرے نخیرات کیتے میدے سہنکوں کا سہ ڈھمہ پمدے

طارق

اے پیار دے سبق پڑھیندی ہے اے بھل دے گل دی ریت ۽
 گو گرم ہے پر ہاں ٹھرویندے من مھار بھل دی ریت ۽
 میں ڈینجھ محسن ڈکھلیساں ورنج میدا پندرھ پل پل دی ریت ۽
 میکوں طارق نال خیال دھنوا میں اے مل نئیں بھل دی ریت ۽

شاکر

جڈاں زندگی پیار توں خالی ہئی وچ دردالم شامِل نہ ہا
 میدے سے چار چوپیروں خوشیاں ہن دل سوکھا ہاں سِمل نہ ہا
 کڈی پیار کر لیساں زندگی وچ میدا یار ارادہ تل نہ ہا
 کیدا شاکر جادو گر نکلنے اوڈوں اکھ ٹکری ایڈوں دل نہ ہا

خادم

آیا بھوئیں امب سوچ دی دھرتی تے احساس دی مرض منیریہ تھی
 چڈل تیڈبے پیار لپساویں چن پُر تیچ پہاڑ عپچ عید کھتی
 کریاد پروکی عید تیڈبے دیدار دی آس شدید تھی
 رت جنم گئی خادم تسلیم تے اکھ پھرک پھرک بے دید تھی

ارشد

لب لوہنڈن مُسکنے لفظ کیتے ساڈیاں اکھیا تر ساڈی عید کہیں
 ساڈی سیدیے ہتھوں چ کاسہ ہے ساڈا پندھ در در ساڈی عید کہیں
 کوئی جاہ کائی جیکوں آکھ گوں اسال اپنا گھر ساڈی عید کہیں !
 توں خوش ہیں ارشد جشن منا بھاویں عیداں کرہ ساڈی عید کہیں

طارق

راجھن سٹ پر دیں کوں ووت نہتی وسے کے بھانٹے بر و لیں
 ووت مار دڑنگے درد آسن ووت گھرمیدے گھت گھر و لیں
 ایں بر تھئے در دیوار اُتے ووت ٹکراں کھان بھج سر و لیں
 ووت طارق تیڈا اسٹ گھنسن جھر جھوڑ میہیں مُنہ کرو لیں

شاکر

دل منگ پووی تاں لنگھ آؤیں میدے گھر دا سوکھاراہ ہے
 ہاں واسی ڈکھ دے صوبے دا ضلع غنم تحصیل جفاہ ہے
 چند میل فراق دے مو ضع توں کِب ہنجواں دادر یا ہے
 چڈاں شاکر پر لی من ٹپسیں اگھل سامنے میدی جاہے

خادم

توں نجھڑیں بندراں اکھڑ گیاں ہر خواب اکھیں توں انچ بھتی گے
 چلو خواب تاں خیر ہن خواب اولویں ہر سکھ داساہ ڈکھ ڈنج بھتی گے
 ایوں خادم نت بے خواب و پچ روح تن تہنا تے رنج بھتی گے
 جھنیے اکھ لوت موتی ٹک کپ بھتی جڈاں بھوئیں تے ائے پنج پنج بھتی گے

ارشد

کہیں خواب ادر کا ایں کڈھوائے ترہ گئی ہے اکھ، اکھ نئیں لگدی
 اکھ اور تری و پچ کوئی آسیں دا ایچجا اٹکے لکھ، اکھ نئیں لگدی
 جیں ڈینچہ داز ہر جگواریں دا ڈٹھے ذالقہ چکھ، اکھ نئیں لگدی
 لگبی جیں ڈینچہ دی ہے اکھ ارشد کرائ کوشش لکھ اکھ نئیں لگدی

طارق

گل پیت دے شر بے انت سفر، اے گال ہے در شرنیں مکٹا
 محل بھوگ بھنجر، ونچ نیں کوں تر، سو جیئے کر شرنیں مکٹا
 اوڈول پندھ پتھر، ایڈول پا گل هر سر حیر خ چکر شرنیں مکٹا
 ایں جگ دی طارق گال نہ کر، وپخ قبر حشر، شرنیں مکٹا

شاکر

بے دید ہجن دی یاری توں الیں سُنج ہو فے تاں ٹھیک ۽
 بے دید کڈا ہیں ڈکھ لکھ دپخ نہ بھیسی مول شریک ۽
 منگو وعدہ میلن ڈا ہجل چکتے نہ ڈیسی غلط تریک ۽
 کتا پاں کے شاکر کھیر پلا بے دید کنوں تاں ٹھیک ۽

خادم

تیڈے سے حسن حقیقت حق سچ میں جذبات جنون دی جنگ جیتی
 اسال آپ تاں کیا ساڑی زندگی دی ہر آس امید امنگ جیتی
 ہر انگ ہر نسبت جیت گھدی نک نتھ جیتی ہتھ دنگ جیتی
 ساڑی اکھ و پچ خادم خواب ٹکا گئے زند رجناب داسنگ جیتی

ارشد

انج رات و صال دا چندر چڑھئے رہے وقت اتحائیں، ڈینخ نہ تھیوے
 سچ چخز دارستہ بھل پوے و پخے نکل کتھائیں، ڈینخ نہ تھیوے
 میڈی سیت دے تار سے نہ وسمن ہن یار دعائیں، ڈینخ نہ تھیوے
 نہ دلیر ارشد انج تھیوے شالا قیامت تائیں، ڈینخ نہ تھیوے

طارق

سنگ سچنیں جھوک آباد جو، سئی گھر میاں دے گھنکار ہن
 چار چھپیروں منجھیاں دے گل گھنڈیاں دے گھٹکار ہن
 بھاگ سہاگ دی حد نہ ہسی تے ڈند ڈند لوں مُسکار ہن
 طارق دیلھے خوشیاں دے پر ڈیندھ سارے ڈوچار ہن

شاکر

بن نانگ محبت لڑکی ہیں چارگ رگ زہر کھنڈالیو
 بہتھ کاسہ ڈے مجبوری دا میکوں در در تے پنوالیو
 کھس ناز انداز تے لاڈ سمجھے میکوں ڈکھ دریا جھگوا لیو
 لاروگ جگگر داش کر کوں ساری عمران خون رواليو

خادم

وہ خ قاصد قسمت ساتھ ڈلپی بے سیت دی مو نجھ متمام نہ چا
 من مو نجھ دی مو ج مٹنیز اپے ڈسے رہن سر انڈی شام نہ چا
 اکھ خادم خواب خرید کھدن ساہ مکرے پئن ملام نہ چا
 چے چا سگدیں ساہ چانی وہ خ پیا کوئی پارت پیغام نہ چا

ارشد

کیا بھتی پیا جو ٹھکرا چھوڑ لیں تاں وی حسن داشاہ میکوں نی بھلدا
 اوں زتاں ایکجا جاہ کر گیا ہے میڈے دل پر جاہ میکوں نی بھلدا
 میڈے سا ہواں کوں ہے یادا چاں اوں بے پیار داشاہ میکوں نی بھلدا
 بھل سگدی ہے کائنات ارشاد اوبے پرواح میکوں نی بھلدا

طارق

مُرگبئں دی شالا خیر ہو وے نہیں روندیاں دی ول خبر لدھی
 اے نظر ان نیر دے نال گیاں لدھے نیر تے نہ ول نظر لدھی
 ول وسدی کہیں پر چایاں نیں و دوں اپنے آپ دی قدر لدھی
 لبیں طارق وند ہے قسمت دی کہیں مار سہائے کہیں قبر لدھی

شاکر

ڈھیاں شہر نصیب پچ ڈو شکلاں کہ پارتے کہ اور واردی ہئی
 ہئی کہتے بار خزاداں دارست ہئی تے چتیر بہار دی ہئی!
 کہ ناز بھری ہئی پردے و پچ اتے ہئی کوں طلب دیدار دی ہئی
 ناچان جو شاکر زندگیاں ہن کہ میدی ہئی کہ یار دی ہئی

خادم

میکوں سمجھو مجسمہ دردیں دامیڈبے دردیں دے درجات نہ پچھو
 سب نگتی سیتِ سلامی ہن لوں کہیں دانار تے ذات نہ پچھو
 جویں بنددل بندوچ گزرئے ہن میدا مالک اوڈی خیرات نہ پچھو
 بس مسل وفاوچ نال چالکھ ہیا خادم دی کئی بات نہ پچھو

ارشاد

میدبے گلشن وچ کیوں نی رہ گئی کوئی یار بہار دی ہھیل نہ پچھو
 میدبے دلبر کوں کیوں آگئی ہے میکوں سٹن دی یار دلیل نہ پچھو
 میدبے ڈکھ سکھ دا بھائیوال ہا جواوندار خ کیوں تھے تبدیل نہ پچھو
 میدبے ارشد درد نہ سُن سُکسیں لبس اچڑ گیاں تفصیل نہ پچھو

طارق

میکوں سٹ اُر وارتے پار وینڈیں اتھاں میں سمل دا کیا تھیسی
 تیڈی مونجھ توں ہال تے سل ڈیسا میڈے ہال تے سل دا کیا تھیسی
 جے رو ساں جگ بذنام تھیساں جے کھلساں کھل دا کیا تھیسی
 میڈی طارق دل ہے پپ جیڈی پپ جیڈی دل دا کیا تھیسی

شاکر

میں نئیا ہا تیڈے در ساقی پے منتے جام و نڈیں دن
 جیڑھے کہ واری جو پی گے ہن پے نال سکون دے چیند
 تیڈے درتے آ معلوم مھیا پے دولت والے پیند
 جیندے شکر کھیسے خالی ہن دے پیریں پرح لڑیں دن

خادم

اکھ بے دس بھتی کے دس پئی ہے جڈاں سامنے آئی تحریر تیڈی
 ہنج ہاں دچ پا کے لڑھدی رہی یک دھندلی جھینیں تصویر تیڈی
 دس خواب خزانہ خادم دارج روون ہی تعبیر تیڈی
 میں مصحف چانٹ کے ٹپھ چھوڑیئے پر سمجھنی آئی تفسیر تیڈی

ارشد

کیا بھتی پیاسا قی تل مل ہے ساکوں نہ سُٹوا، اسال پی ولیسوں
 سب بخوبی جام رلاتے چاکہ جام بُٹا، اسال پی ولیسوں
 پیا ارشد تل دی تلخی توں ساکوں نہ ڈروا، اسال پی ولیسوں
 تیڈے سمجھیں نال عقیدت ہے بھاویں زہر ملا، اسال پی ولیسوں

طارق

آزندگی دے مکلاون دلبر مقصد موت دا شر تے ہے
 میدی حالت ڈیکھ حکیم آپدن کئی کاری پوٹ جگرتے ہے
 ہن چھیکڑی ساہ ہر پڑکی دا ہرویلے ڈوچھن سر تے ہے
 ہے طارق انتظار تیڈی کن کو وچ ہن اکھدرتے ہے

شاکر

کڈی پیار نپڑنا فی بھیندا نہ سیک دار کھ مکلاندے
 نی گھٹا بوش محبت دانہ یاد لوں ملدی واندے
 نہ آس ملن دی مکدی ہے نہ ہجسر چھوڑندا پاندے
 لوٹنے شاکر ٹرُن لوں ٹا جز ہے مل کھڑے راہ بھٹاں دے

خادم

شرگ جھیں شے زخما پیہاں تیں شوخ دی شرمون شاندکنوں
 پوچھیروں چسکے چیندا پئے دل زخمیں دی چپلاندکنوں
 اوڈوں اکھر قتار گھٹائی فی کہیں ساونڈ دی سغرا ندکنوں
 تیڈی خدمت خادم عرض کرے مہن بس کر لک چب لاندکنوں

ارشد

اج لنگھ آئیں راول رُل گئی ڈے میں مونجاں کوں اچ روں سٹا
 کئی درد نظر دا درد فی اج زخمیں توں پیاں کھوں سٹا
 اچ چھوڑاں حال فیہری کوں سٹاں گودڑی تے کشکوں سٹا
 میڈے سے ہتھ ارشد کامات ہو وے تیڈے نقش قدم توں گھوں سٹا

طارق

آچال چنور دے نام سب دل سب سٹواں، متاں مال دے لے
 کر جھوک وسول وسول واٹ اندر در بھا وساوں، متاں مال دے لے
 توں ونجی پھوک میں گوک کڈھاں رل شور مچاؤں، متاں مال دے لے
 انھاں طارق بر تھئے بھانیاں دے در کھول کھڑاں متاں مال دے لے

شاکر

ایجھا من وچ ڈاکہ حسن گھتیے چیندی چبک وچ یا میشل کائی
 پیسے زوری اکھ دی تاکی توں ہیا کہیں جہوں رسٹہ تل کائی
 پھر یار عقل دی لاش آتے کہ خخبر پئے قاتل کائی !
 میں شاکر سینہ چھڑ مارئے کپ کھول کھڑے تے دل کائی

خنادم

اساں خو صلے دے کہ سارہ ہے ڈسے سمجھ ردا پل ساکوں سر کیتی
 تیڈے سے نکھڑ و نخنٹ داعم جانی گئے ہوش حواس چ گھر کیتی
 سوئی اڑ گئی وقت پکو کھڑ گے یکسوئی داجھٹ یکسر کیتی
 نہیں ارج تیئیں خادم مرست لدھی ہے خیر صلاح یا شر کیتی

ارشاد

ہن جلس و کاؤ تیڈے سے دھڑوچ پیاں تک توں کیہا میدبی پولی ڈسے
 میدبی لب انکار و سر گے ہن ہر شرط تے ہاں میدبی پولی ڈسے
 تیڈبی صندھی میدبی اوک و نجٹا توں زور میاں میدبی پولی ڈسے
 بکھار شد صر نورا چھوڑیے میں ہار گبیاں میدبی پولی ڈسے

طارق

میں دل توں ڈھیر بھلا یا ہے پر ڈیندیں یاداں چوک چنگی
 کھل ایجھی دل توں لہہ گئی ہے نئیں بلگدی کوئی کھل ٹوک چنگی
 بس وقت کہیں کوں نہ پووسے کیں نال کریندیں لوک چنگی
 جیں دھن طارق دھنواں نہیں، نہیں مال چنگا نہیں جھوک چنگی

شاکر

ماریں آپ کہاڑی پریں تے ول عدل کیہاں بزدار کیہاں
 بہہ دانے چکنے کوڑ کیاں دے پھس پوؤٹا تے پتکار کیہاں
 کہیں پتھر دل انسان آگوں تقدیر کیہیں تکرار کیہاں!
 کھڑ چاوٹی عشق دی پنڈ شاکر ول دھاڑ کیہیں بڈ سکار کیہاں!

خادم

جیں حال رکھی پُچھ رہ گئے ہیں بن حمد نہیں پوئیے لب کہیں ڈینیخ
 نوہی سند حال حوال کوئی سُن گھنسی تیڈا رہے کہیں ڈینیخ
 مرموت عجیب غریب ولی سُن گھنسیں گال عجب کہیں ڈینیخ
 جے پاندھڑاوٹی خادم توں بن ولی نیک نسب کہیں ڈینیخ

ارشد

میڈا ساہ تیڈا ترکہ ہے حالی کا وڑ جھبل کوچھ مہلت ڈے
 ہو سے میں تے بخورا صدیاں دا تیڈا کپ کپ پل کوچھ مہلت ڈے
 اچ آخری خواہش پوری کرنہ آکھسائ ول کوچھ مہلت ڈے
 بیمارتے ارشد ائے دلبرائے وقت اجل کوچھ مہلت ڈے

طارق

آچھیاں دے سُن ٹھاں مسٹھا تیڈی بھال دے مہنے ڈیندئیں
 ذرا بھال ایڈو بر بندریں ڈومیکوں وال دے مہنے ڈیندئیں
 کھل کھل کے آکھدیں مجھاں ونڈن پرسال دے مہنے ڈیندئیں
 تو ٹھے طارق کہ نہ گال کرائ سو گال دے مہنے ڈیندئیں

شاکر

ہر پھل کلی کملا ویسی گلزار دا ککھنا راہسی
 ڈھبہ پیار دا تاج محل ویسی گھر پار دا ککھنا راہسی
 جیں کیتے دیدھیا قی ہئی بیمار دا ککھنا راہسی
 تو شاکر پار لڈائی دیندیں اروار دا ککھنا راہسی

خادم

جیکوں دشمن دوست دی پر کہ نہیں اونکوں پیت پریت دا پاس کیہاں
 جیڑھا چان سنجان کے نہ چانے او صاحب قدر شناس کیہاں
 جیکوں روز روٹ تے نذر آوے او ندا ہک ڈینھر میں اُداس کیہاں
 جیڑھا خادم خلق توں خالی ہے او ندا پیار کیہاں اکلاس کیہاں

ارشد

توں مفت رقیبا طنز نہ کر میدے سے ڈیہدا حال زبوں کیا ہیں
 میں تیں توں وی ودھ پاگل سہم توں رکھدا ذوق جنوں کیا ہیں
 میکوں حال سنا تے چویاں لا د کھویند ادل پیچ دھوں کیا ہیں
 جیئے میکوں ارشد چھوڑ ڈلتس خوش نہ تھی کملاتوں کیا ہیں!

طارق

کر فریاد نہ زخی دل ڈکھ درد دی ہیلک مھتی و نج
 من کوں مارتے مر جیندیں مراتن مکمل جی و نج !
 کر چپ چاپ پچا پیڑاں لب صبر صبور توں سی و نج
 طارق درد کوں عرق سمجھ کے سُبْر کیاں بھر بھر پی و نج

شاکر

رہے تانگوں تصور تنظاراں پیچ کہیں دور دراز بدل و انگوں
 ریپا ہلدا سینہ ہجر دیوچ کہیں دھپے مٹڑے تھل و انگوں
 ہیخوں اکھیاں دی درسال وچوں ریپے لٹڑھے ہاڑ دی جھیل و انگوں
 اویں نہ شاکر شالا کل گزرے جیویں اچ گزری ہے کل و انگوں

خادم

نہ دُت کوڑیاں قسمان چاؤت کوڑے قول اقرار نہ کر
 ابگے نظر ان نظر توں خالی ہن دُت ظالم نظر ان چار نہ کر
 میں از لی پیت پچاری ہاں میکوں پاگل سمیجھ کے پیار نہ کر
 مید و خادم خواب پچ آہ کے میکوں جاگن توں بیزار نہ کر

ارشد

ساه ساه سکرات دی سانگ چڑھیئے ڈتا سکھ دا گھنٹ فی ساہ لوکیں
 ہر وار وہیں اں دردیں دیاں سہتوں ڈیکھ کیتی واہ واہ لوکیں!
 تو نے انگ انگ وچ سچاہ بھڑک پی سٹی اچ توٹی فی آہ لوکیں
 ساکوں ارشد خون ردا یا ہے رنج رنج تے بے پرواہ لوکیں

طَارِقٌ

اے رب مقصوم دیاں گا لھیں ہن ملیا وارنا سگن منجھن لو
 ہتھ لہندے مرن گن کن گن کیتے کن سکدے گئن سوچن لو
 نت گل لگ روندے رہ گے ہن اے وال بحال گبند چھن لو
 پچھو حال نہ طارق لانوں دا آیا گھوٹ نہیں پر نیچن لو

شَاكِرٌ

تیدی آس دے خالی خانے کوں میں بھروینداں توں ول آ
 میں اپنی سُنجھ حولی داماری دروینداں توں ول آ
 جبڑھی خواہش تیدی مدت دی ہئی پوری کرویندا توں ول آ
 ہووی آٹا شاکر قبراتے میں مَرد وینداں توں ول آ

خادم

تیڈی یاد چھ آپنے جاگن دی احساس منادی آن ڈتی
 تیڈی سوچ سوا کچھ سوچنا نئیں ڈے قلم کوں ذہن زیادتی
 اسال آپنی موت دا سب سمجھے جبیڑھا جاری کر فرمان ڈتی
 تیڈی قید چھ خادم خوش ہاسے آزاد کیستی ارمان ڈتی

ارشد

اوندی سیت دے نال ہے لسیں کہیں الیں یا سیت ٹھریں توں بھل پئے گی
 اوند پر خوپایا وچھ دیداں گیاں اوندے راہ تے پار دی پل پئے گی
 یک مسک تے بلبل راہ بھل گے گیا لرزہ جمن خل پل پئے گی !
 ساڈی دھار ٹسٹی نہ کہیں ارشد اوندی ہنج ڈھہہ پی ہل ہل پئے گی

طارق

عید ہوندی ہے نال خوشیاں رامیڈ سے در در دیں دے دل سختی گن
 میں جیندی زیر زمین تھی ہاں تیڈ سے اُچے ماڑ محل سختی گن
 ہے عرش اُچا ہہوں ڈھیر اھوں یاراہ کوں کوئی اڑوں سختی گن!
 یاط آزق اثر دعا وح پیش ہستھ جمل حمل شل دے شل سختی گن

شاکر

میڈاچن غیراں دی محفل و پچ ہووی گفت شنید مبارک
 میکوں میڈ سے خام نصیباں دا ہر دور شدید مبارک
 تیڈی سوچ توں ودھ رل شاکر گے ہوی یار مزید مبارک
 میکوں روندیں سال دی رات ولی تیکوں ڈو جھی عید مبارک

خادم

کیں درد ڈلتے گئیں حال پچھے دل سارا بڑی یہ انسان گئے
 اکھی ہی تاریخ تاریخ توں محبر پور تھیا اسماں گئے
 اسماں اناہت دھرتی تے بے ار تھئے ہوئے ارمان گئے
 تیڈی مونجھے ہے محسن ساہ ساہ دی کیا کیا خادم احسان گئے

ارشاد

من مانزارہ گیا مانڈیں دامنی مونجھنہ مونجھ توں مُک پوپے سے
 متباں کوئی سنگتی آھال پچھے اسماں چادر تانٹ تے لک پوپے سے
 ایں سال وی ارشد اک چک تھی اساؤت دیدار توں اک پوپے سے
 ایں سال وی چند رنہ نظر آیا ایں سال وی عید توں چک پوپے سے

طارق

میں تاں نازک ناز بھرئے کوں جان چبگرتے ہاں سمجھے!
 سوچ سنجان تے ماٹ سبھوایں جگب اول جگب دی چھاں سمجھے
 منظر، اظہر، رہبر، ہادی، داتا، دین، ایماں سمجھے
 اونڈی مرضی طارق بردی کوں کجھ نہ سمجھتے تاں نال سمجھے

شاکر

ہے عارضی رونق چہرے تے میڈے عارضی کھل مسکار ان
 میڈے پاہروں لیپ ہے خوشیاں دالتے اندر دل درد ہزار ان
 ڈکھ ڈیندے مرن دیاں ماراں پن رت پیزدے سوچ وچار ان
 اونڈی شاکر الیں نہ بدی ہے جیزدے سپھراں نال پیار ان!

خادم

میڈی ذات زکوٰۃ جناب دی ہے تیں ذہن ڈلتے تیں طرف ڈلتے
 ہر حرف سخاوت سیس دی ہے تیڈے شوق شعور کوں شرف ڈلتے
 احساس تیڈے عنم ہوون ڈاچو گو ٹھہ ڈلتے پو طرف ڈلتے
 ول ڈے خادم بل پاہیں دا حالات بنا بست برف ڈلتے

ارشد

چن غیر دی من تے رُس تاں پیس سُن رُس تے تہبا جال ڈکھا
 میں ڈیکھاں ہی کیوں نہج دی ہئی ارج کھل تے کر کہ گال ڈکھا
 میڈا دل تردڑی تیڈا ترکہ ہا دل اپٹا ڈھول سن بھاں ڈکھا
 ول ارشد، سنجوں روکیں ہی میکوں خالی در توں ٹال ڈکھا

طَارِق

پچھے نہ حال بے حال نہ کرہ میں دردیں داد فتر ہاں
 میں ڈاچ ہاں لٹی بُنْری داتے اچڑیے گھر داؤر ہاں!
 ہاں چھوڑے پال دا پھاڑ یا چوڑا آ توں ننگا سر ہاں
 طَارِق چمن دیران دا تبل مدتیں کولوں بُرھاں

شَاکِر

نہیں کھرم چاکر میڈی حالت تے میڈا مولا کرم نوازا
 توں داقت ہیں ہے رگا لہ کنوں میڈے سے رازاں دا ہمرازا
 میڈے یاں چیکاں دھاڑیں آہیں دا کڈاں سُسٹیں نئیں آوازا
 کڈاں کھلسو شاکر دے کیتے تیڈی رحمت دا دروازا

خادم

تیڈی مونجھر ملی تاں منٹیں دچ ہر مونجھ کوں کھلدیں مات ملی
 آئی نندر تاں بجھیاں اکھیاں کوں تیڈے سے خوابیں دی خیرات ملی
 تیڈیاں یاداں یاد ڈلیاون لو ساکوں هسر چندر وکی رات ملی
 تیکوں خادم کیا کیا گبٹ سٹواں تیڈی ذات ملی کائنات ملی

ارشد

تیڈا درسانوں ساڈا قبلہ ہے ساکوں ہیند امان اتحائیں پیسے
 ونچوں ہے درتے متاں در تھیو کے ہتوں چادریاں اتحائیں پیسے
 ساڈے تن دی خاک اتحاوی ہے الیں خاک سنجا اتحائیں پیسے
 تیڈا درنی ارشد حجھٹ سگدا ساکوں چان نہ چان اتحائیں پیسے

طارق

اساں شکر گزار فقیر ملنگ اساں رکھیاں کھاتے خوش و سدول
 بھے نیں تاں جھانجھوی نیں تھینڈی بکھوتس بھگتا تے خوش و سدول
 دھو لیر کتیرے لیریں دی حبیل جمالر لاتے خوش و سدول
 ایں گال دیاں طارق خوشیاں ہن ڈکھ نال بنا تے خوش و سدول!

شاکر

تیدا ہر کوئی ہے میڈا کوئی کائنی کب توں ہاویں ہاں توں ٹرپیں
 نہ غذر، الا نجا، رس رنج کئی، کئی کستو ہاں نہ ہوں ٹرپیں
 ہئی ویہڑا خلد برین و انگوں ساری کر کے بھنھن بھوں ٹرپیں
 ہاوے گٹ منخ شاکر پہلے دی سکھ ایں ٹرپن توں اوں ٹرپیں!

خادم

توں نندہ در یا تکوں ساون ہے تیڈی رتی اسال تکوں کل ہے پئی
 ساڈی اپنے آپ پچ جاہ کائی تیڈی جاہ جاہ تے بھل بھل ہے پئی
 تیڈیاں موجاں سیر ہائی ہیں تیڈیاں چھولیاں ہیں تیڈی چھل ہے پئی
 ساکوں سٹ کے خادم ستخل کر گئیں تیڈی گول دی گاری گل ہے پئی

ارشد

ساڈے خواب خزانے خرچ تھے کچھ کچھ رُل گے کچھ کچھ رُل گے
 گنگدام کبوتر اڑ جو پے پاہک پے کولوں دیتھ رُل گے
 بئی ادھو پچ سرحد لفڑت دی ندھ کہیں کوں کیا کوئی جتھ رُل گے
 کوئی پارتے کوئی اردا ر ارشد کوئی اتھر رُل گے کوئی اتھر رُل گے

طارق

را نجھن ٹسیاں جھوک لڈائی بے سینکا مال متا بختی گے
 گھنڈیاں کنڑک کینیں دیچ کریں ہیلا اچھر فنا بختی گے
 ڈیکھ تاں سہی آپیٹ اپنے کوں کیا رنگ ہائیٹ کیا بختی گے
 طارق جامیں کھاؤن آون مہاٹاں بدبل بلا بختی گے

شاکر

اساں بھولے بھاسو ہننا چن ماہی تیڈے نال چا پیار کہتو سے
 تیڈے حُسن جمال کوں ڈیکھ سمجھن دنخ اکھیاں چار کہتو سے
 بھل اپنیاں بندھیاں نیتاں تے کھڑ قول اقرار کہتو سے
 ساکوں ارج شاکر پچھتا ونڈاں پے تیڈا کیوں اعتیار کہتو سے

خادم

میدا قاتل ہر کب ضرب تیڈی میدیں آہیں توں تیں دانگ بھی
 سنج ہاں و پچ حادثہ ہضم کتے تیڈی ذات رسول بے دانگ بھی
 تیڈے خلم دی یاد ڈلواون لو شیئ یعنے پچ کوئی سانگ بھی
 بن پنچھے گچھے خادم بختا گئیں کہ ناگ مویا ہیا ڈانگ بھی

ارشد

دل ہاریم جھٹھ او ماک ہا اج صحیح سچ ہرن دی چس آگئی ।
 او ندے نقش قدم تے سر ٹیکیم ہے سجدہ کر ٹ دی چس آگئی
 چن نال پلہاتے حال پچھا میکوں آہیں بھرن ڈی چس آگئی
 آئی موت ہے یار دے قد میں پچ ایح ارشد مر ٹ دی چس آگئی

احسان اعوان مرتب کردہ کتابیاں

(لطیفے)

ٹو تند نہ پس ط

فریدی ڈو ہرے

مچھر لدے ڈو ہرے

شام ہمار ڈو ہرے

ڈو ہرے دے باو شاہ

پتی دے پانڈھی

(قطے)

جوک سبل شریعتان

(گیت)

سالنول، سالنول

(گیت)

روہی دار راجہ

ناشر: فائن آئن آرٹ اینڈ چمپنی آندہ بازار کراچی

میان ملکہ نہج دیوان خاتون

دیوان فرید

مرتب: قیس فریدی

لود اعرق

شاکر شجاع آبادی

سرائیکی وج مزاجتی

ڈاکٹر طاہر تونسوی

پیلے پتھر

شاکر شجاع آبادی

آمشام

قیس فریدی

آلی مائی

پروفیسر شوکت مغل

چاندی مریم حلق

زبیر احمد

وپدرے

سفیر لاشاری

پیار پنگھاں

عبدالخالق سرمد

پھر موں

شاکر شجاع آبادی

دوہرے سبز بادشاہ

مرتب: احسان اعوان

کراواں کڑواں بمح

سجاد حیدر ہرویز

ملک نند بخش

کائن میں

ملک منیر احمد بہن

بچے خوب میٹے

بھار النسلہ بھار

انج وی ماروی

ڈاکٹر غزالہ احمدانی

شہر کارڈوہرے

مرتب: احسان اعوان

بازار کتب فروشی
اندرون بورہ گیٹ ملکان

ہید آفس: بیرون دولت گیٹ ملکان

فون 96-44796 511568 (ڈاکٹر محمد شاہد صبح)